

[Starcke.]

slesvigerne alene, men ogsaa i høj Grad danske Interesser. Hvis disse to vigtige Spørgsmaal skal blive liggende, som de ligger, er det for det første ikke i Syd-slesvigs Interesse, for det andet ikke i Danmarks Interesse paa lang Sigt, heller ikke i Europas Interesse og heller ikke i den højtærede Statsministers Interesse, at der intet naas. Der maa ske noget nyt. Jeg indrømmer, at saaledes som Mandatfordelingen ligger her i det høje Ting, sidder den høje Regering og Statsminister tilsyneladende meget fast i Sadlen paa den Hest, de hidtil har redet i dette Spørgsmaal. Men selv om man gaar ud fra, at Regeringspartierne og deres Støttepartier har deres Vælgere bag sig, hvilket er tvivlsomt, fordi man ikke ved, hvordan det var Vælgernes stemte ved Valget i Efteraaret, om det var efter nationale Linier eller efter økonomiske Linier, saa er det dog en Realitet, at Venstre, Konservative og Retsforbundet her i det høje Ting repræsenterer en Gruppe paa 72 Medlemmer, og disse tre Partier er dansk orienterede Partier; det samme gælder Socialdemokratiet og de Radikale, de er ogsaa dansk orienterede Partier, men de repræsenterer kun 67 Mandater mod de andre Partiers 72 Mandater. Det vil sige, at Regeringen kun kan gennemføre en Fastholdelse af sin nuværende Politik ved Hjælp af Kommunisternes Støtte. Kommunisterne er ogsaa et dansk-orienteret Parti, men ikke udelukkende, de er ogsaa internationalt orienterede. Derfor var det naturligt at undersøge Muligheden af, om der kan fremmes noget ved det sydslesvigske Spørgsmaal, og dér var det at vente, at den højtærede Statsminister vilde stille sig imødekommende over for en saadan Forhandling.

Der er dog sket dette nye, at den sidste Sydslesvig-Note blev overbragt af Regeringen til England. Det er et venskabeligt Skridt, og vi tillægger det stor Betydning. Jeg vil gerne bede den høje Regering lægge Mærke til, at den Henvendelse, som fandt Sted fra de tre Partiers Side, ikke var en indrepolitisk eller storpolitisk Demonstration, for i saa Tilfælde vilde den være blevet fulgt af en helt anden Debat og eventuelt Stillen af en Dagsorden, men det var en Indbydelse til Forhandling, som vi haaber maa komme i Gang. Det gælder i Virkeligheden meget for den høje Regering, at den i Fremtiden kan staa sagligt vel funderet i dette Spørgsmaal, og derfor indbyder vi til Forhandling og Samarbejde. Der er ingen Grund til at kræve Udskrivning af Valg i Øjeblikket, selv om det i mange Retninger

vilde være til Fordel maaske for Regeringspartiet og til Fordel for Retsforbundet, og selv om mange maaske vilde ønske, at et Valg kunde lufte lidt ud i Midtergangen dernede, men det er jo saadan, at rent sagligt er der nok at tage fat paa, og med den Samarbejdsvilje, der har været vist fra alle Sider, kan der føres en forsvarlig Politik et Stykke Tid endnu.

Udadtil staar stadig disse Problemer, som flere af de tidligere Ordførere har været inde paa, om Spændingsforholdet mellem Østblokken og de vestlige Magter, der ikke har dannet nogen Vestblok. Det er netop det, som giver noget af det farlige ved Situationen i Øjeblikket, at der har dannet sig en stor Østblok, men at der ikke er nogen egentlig Blok til at neutralisere. Det bedste var, om der ikke var en saadan Blok, men da den ene Blok eksisterer og truer visse Stater, er det dog naturligt, at der finder visse Overvejelser Sted. Der skal jeg lige henvise til de Bevægelser, som er foregaaet i det vestlige Europa, og som for nylig gav sig Udtryk i Socialdemokraternes Konference i Paris og den store Konference i Haag i Begyndelsen af Maj Maaned. Det vilde have været meget betydningsfuldt for Europa og ogsaa for Forholdene herhjemme, hvis alle Kræfter i Europa havde kunnet mødes dér, men saa parallelt som Linierne i disse to Konferencer løb, er der al mulig Chance for, at de peger i samme Retning og vil kunne bringes i nært Samarbejde; det, der skete i Haag, var betydningsfuldt, selv om det ikke er afgørende, idet det nye var den stemningskabende Forhandling der fandt Sted, men det var dog en betydningsfuld Indledning. Dette, at man kunde faa saa mange Stater med saa vidt forskellige Interesser til at enes om et samlet Standpunkt, er et betydningsfuldt Resultat, og for en Retsstatsmand var de Resolutioner, som blev vedtaget dernede med hele deres Indstilling over for Restriktioner, Toldpolitik og Afspærringsbarrierer, en meget stor Oplevelse. Det vil være i Fredens Interesse, jo mere man kan binde Nationerne sammen om reelle Interesser; de nationale Følelser og de internationale medmenneskelige Følelser er ikke uden Betydning; men det mest betydningsfulde i det internationale Arbejde vil efter vort Skøn være de økonomiske Realiteter, og derfor er enhver Nedbrydning, enhver Svækkelse af Restriktioner, af Toldafspærringer, af Indførsels- og Udførselsbarrierer i Fredens Interesse. Saa stærkt udsat som Freden er, og saa meget som det skønnes, at det haster, mener jeg, at det vil være af den største Betydning, hvis Danmark selv gaar